

Iedereen gaat dood

Één van de weinig dingen die wij zeker weten in dit leven is dat uiteindelijk iedereen dood gaat. Wanneer dat gebeurt op late leeftijd, op een natuurlijke wijze, zonder lijden en pijn, dan kunnen wij er enigszins vrede mee hebben. Maar wanneer iemand te vroeg wegvalt, plotseling of via een langere moeizame weg, dan hebben wij meer moeite met de dood. Het doet ons verdriet een ander te zien lijden en het doet ons pijn om de leegte te voelen die in ons wordt achtergelaten.

We blijven achter zonder die ander. Zo'n gemis kan ondraaglijk voelen. Zeker in het begin, maar soms ook voor lange tijd. Ook al begrijpen we wat er is gebeurd en hebben wij er in ons hoofd in zekere zin vrede mee, ons gevoel is verscheurd en ons hart huilt. Wat een ander ook zegt, hoe goed ook bedoelt, de pijn is en blijft, op dit moment valt er eigenlijk niets te zeggen. Troost kan helpen, maar wanneer we vol zijn van verdriet, dan is dat met geen woorden tegen te houden.

Dat verdriet hoort ten volle gevoeld te worden, want het moet eruit. Huilen lucht niet alleen op, maar nog belangrijker heelt dat ook het gebroken hart. En die heling heb je nodig, want er is een liefde onderbroken. Op Aarde is er iets veranderd, een aardse verbinding is verloren gegaan. Er is iets wat niet meer aangeraakt kan worden en waar je niet meer mee kunt praten. Of het nu een mens is of een dier, het is niet meer op Aarde en het is definitief.

Hoe moet je hier nu mee omgaan? En wat nu als het vaker gebeurt en meerdere mensen en/of dieren vallen bij jou weg? Hoe moet jij door met jouw leven als zoveel om jou heen er niet meer is? Daar is geen standaard antwoord op, er is niet een oplossing die voor iedereen kan gelden. De één heeft het nu eenmaal veel moeilijker dan een ander. Naarmate de tijd verstrijkt zal de pijn zeker dragelijker worden, maar soms ook heftig terugkomen.

Op een gegeven ogenblik zul je je gewaar worden van een andere soort verbinding, een niet-aardse verbinding met degene die de Aarde heeft verlaten. Dan zul je die ander weer in jouw hart kunnen voelen. Dat maakt niet alles goed, maar dat voelt wel goed. Of je nu religieus bent en gelooft of niet, je kunt het opmerken en ervaren. Die ander is in die zin eigenlijk nooit weggegaan, altijd bij je geweest en zal altijd bij jou blijven. Vanuit die 'andere wereld' stroomt de liefde naar jou. Aanvaard jij die?

Probeer je voor te stellen dat degene die over zijn gegaan naar jou reiken, met hun liefde. Wat zouden zij voor jou wensen? Wat zou jij wensen als het andersom was? Zolang we hier op Aarde zijn, dan gaat het om leven en niet om dood. Het leven hoort in die zin geleefd te worden. Zolang we leven, hebben we precies dat te doen. Degene die over zijn gegaan wensen ten diepste dat wij doorleven. Dat wij een leuk leven hebben, zelfs al vallen er zovelen om ons heen weg.

Allen aan de 'andere zijde' willen maar één ding, dat wij leven. Natuurlijk mogen wij verdriet hebben en mogen wij aan hen denken. Niet iedere dag hoeft zonneschijn te zijn, het mag ook eens regenen. Maar na de regen komt de zon tevoorschijn en dat

betekent dat het leven draait om leven. Dit is wat wij ten diepste mogen begrijpen en naar mogen handelen. In de eerste plaats voor onszelf, maar evengoed voor alle anderen om ons heen die ook nog op Aarde zijn. We zijn een voorbeeld voor elkaar.

Uiteindelijk gaan ook wij dood, maar nu nog niet. Voel de liefde stromen, naar jou toe. Aanvaard die liefde en beantwoord die liefde met jouw liefde. De hele wereld draait om die liefde. Deze liefde overstijgt het leven én de dood. Leer die liefde voelen en je zult ervaren dat alles er nog is, alleen anders, in wezen voller dan ooit tevoren. Nu wellicht nog niet, maar het ligt in jouw bereik. Spreid je armen wijd en kijk naar de lucht, begin de volle kracht van het leven te ervaren. Je zult opnieuw geboren worden.

Nico Cost, 1 mei 2023